

Afgelopen zondag hebben we de OLV overwogen die de modelfiguur van de Advent is (haar vertrouwen in God, haar kracht en haar werkende naastenliefde). Vandaag plaatst de Kerk ons de tweede figuur van de Advent voor ogen, Johannes de Doper, die Israël voorbereidde om Jezus en zijn evangelie te ontvangen (*“Begin van de Blijde Boodschap van Jezus Christus, de Zoon van God.”*). De lezingen van vandaag willen iets over Johannes zeggen, zodat hij de weg blijft voorbereiden op de komst van Jezus in ons hart op eerste kerstdag.

1. Johannes bereidde zich voor om de Messias aan te kondigen met een zeer zwaar leven: in de eenzaamheid van de woestijn van Judea, met een opofferend leven (*“Johannes ging gekleed in kameelhaar met een leren gordel om zijn lendenen; hij at sprinkhanen en wilde honing”*), met een leven toegewijd aan God. Hij stelde zijn leven in dienst van de komende Messias (*“Na mij komt die sterker is dan ik (...) Ik heb u gedoopt met water, maar Hij zal u dopen met de heilige Geest.”*) Hij preekte bekering om de weg voor Jezus te bereiden (*“een stem van iemand die roept in de woestijn: Bereidt de weg van de Heer, maakt zijn paden recht.”*)

2. We willen twee kenmerken van zijn persoon nemen die ons kunnen helpen om ons geestelijk op Kerstmis voor te bereiden, en wat van zijn prediking bij de Jordaan.

a. Hij praat met God in de woestijn, en daar bereidt hij zich voor op zijn missie: de harten van de mensen voor te bereiden om Jezus en zijn evangelie, zijn blijde boodschap te ontvangen. De woestijn is altijd het symbool van stilte, van gebed geweest.

Afgelopen dagen bezocht paus Franciscus vergezeld van de nieuwe kardinalen de emeriti-paus Benedictus. Hij kan nauwelijks spreken en zei tegen hen: *“de Heer nam mijn stem weg, zodat ik de stilte moge waarderen.”* Laten we in deze Adventsdagen momenten van gebed koesteren, iedereen volgens zijn eigen manier van bidden en zijn eigen mogelijkheden. In de stilte van het gebed spreekt God en schenkt zijn gaven.

Moeder Teresa van Calcutta heeft deze diepgaande reflectie:

*De vrucht van stilte is het gebed.
De vrucht van het gebed is geloof.
De vrucht van het geloof is liefde.
De vrucht van liefde is dienstbaarheid.
De vrucht van dienstbaarheid is vrede.*

b. Ten tweede, het sobere leven van Sint-Jan. Voor zijn missie vroeg God hem om een zeer opofferend leven te leiden. Op deze manier toonde hij zijn liefde voor God en kon hij groeien in deugden en door zijn persoon heeft hij kracht gegeven aan zijn prediking. Zo kon hij heel nederig zijn, Christus erkennen (*“Ik ben niet waardig te bukken en de riem van mijn sandalen los te maken.”*).

Als we kijken naar zijn sobere en sterke persoonlijkheid, die Christus aankondigt en ontvangt, dan krijgen ook wij de inspiratie en de moed om de Heer de offers en kruisen aan te bieden die wij moeten dragen. En we kunnen aan deze aanbiedingen ook enkele vrijwillige offers toevoegen die we al in onze kindertijd voor het Advent hebben geleerd te doen. Hoe wijs waren onze grootouders, onze ouders, die ons leerden naar kerstnacht toe te leven door kleine offers te brengen in de Advent.

c. Ten derde, zijn prediking is het vervullen van zijn missie als verkondiger van Christus (*"Zie, ik zend mijn bode voor u uit, die voor u de weg zal banen"*), om de mensen te troosten (*"Troost, troost mijn volk, zegt jullie God. Spreek Jeruzalem moed in, maak haar bekend dat haar slavendienst voorbij is, dat haar schuld is voldaan"*) Hij bereidde de mensen voor op het Evangelie door bekering van de zonden te prediken; op deze manier troostte hij hen door te verkondigen dat God hen vergaf en vernieuwde. Een teken daarvan was de doop in de Jordaan.

In de Advent wil de Heer ons ook troosten door ons zijn vergevingsgezinde liefde in Jezus dieper te laten ervaren. De Heer spreekt woorden van vrede, zingt de psalm. De schoonheid die aan de ziel de bekering schenkt, komt tot uiting in de psalm: *"Trouw en waarheid omhelzen elkaar, recht en vrede begroeten elkaar met een kus. Uit de aarde bloeit de waarheid op, het recht ziet uit de hemel toe."* Heftige regens van genade komen neer in die dagen vóór de geboorte van Jezus. De heilige Petrus zegt ons in de tweede lezing: *"In deze verwachting, geliefden, moet gij u beijveren onbevlekt en onberispelijk voor Hem te verschijnen, in vrede met God."* We mogen altijd de Heer bedanken voor zijn licht en zijn genade, die ons ondersteunen om onze wegen rechter te laten zijn.

Broeders en zusters, laten we, vol serene vreugde en gemoedsrust, deze kerst geestelijk blijven voorbereiden. Mogen de voorbeelden van OLV en van Johannes de Doper onze liefde en verlangen vergroten om het Christuskind in ons hart, in ons gezin te verwelkomen.